

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2025

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	3
Omgevingsrecht	5
Omgevingswet	5
Wabo	9
8.40- en 8.42-AMvB's	11
Natuurbescherming	13
Waterwet	14
Wro	14
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	15
Bestuursrecht overig	17
AVG	17
Basisregistratie personen	17
Bibob	18
Gezondheid	19
Open overheid	19
Openbare orde	20
Verkeer	22
Vreemdelingenrecht	23
Asiel	23
MvV	24
Regulier	24
Richtlijnen en verordeningen	25
Schengen	25

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2025, 733

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2922](#)

burgemeester van Rotterdam, appellant sub 1.

Awb 3:4

Opiumwet 13b

EVENREDIGHEID. HANDHAVING. OPIUMWET 13b. OVERZICHTSUITSPRAAK. Sluiting woning voor zes maanden. In deze uitspraak geeft de Afdeling de uitgangspunten weer waar zij van zal uitgaan bij de beoordeling van besluiten op grond van artikel 13b van de Opiumwet (r.o. 6 tot en met 12). In navolging van de uitspraak van 02-02-2022 ([ECLI:NL:RVS:2022:285](#)) over de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel, wordt daarbij ook ingaan op het karakter van deze bevoegdheid en de intensiteit waarmee de bestuursrechter dergelijke besluiten toetst.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Overzichtsuitspraak over sluiten van woningen door burgemeester na drugsvondst") uitgebracht.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Handhaving".

JnB 2025, 734

Rechtbank Overijssel, 10-07-2025, [ECLI:NL:RBOVE:2025:4640](#)

minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur.

Awb 3:3, 6:19 lid 1

Wet open overheid (Woo) 5.1 lid 7

MISBRUIK VAN BEVOEGDHEID. WOO. INTREKKINGSBESLUIT. Openbaarmaking gevraagde bedrijfsgegevens van veehouderijen. Tijdens de beroepsprocedure heeft de minister het besluit op het bezwaar van eiseres ingetrokken om opnieuw een zienswijzeprocedure te starten. Het besluit tot intrekking is gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, onderdeel geworden van de beroepsprocedure. Voor de journalisten, die in de hoedanigheid van derde-belanghebbende als partijen deelnemen in de beroepsprocedure over het oorspronkelijke besluit, is een beroep van rechtswege ontstaan. De minister heeft misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door de beslissing op bezwaar op de zitting ter behandeling van het beroep alsnog in te trekken. Omdat het hier gaat om emissiegegevens, zal een nieuwe zienswijzeprocedure niet tot een andere uitkomst leiden. Het intrekken van de beslissing op bezwaar om opnieuw de zienswijzeprocedure te doorlopen oordeelt de rechtbank dan ook in strijd met het doel en de strekking van de Woo, specifiek artikel 5.1, zevende lid. Het handelen van de minister dient geen rechtens te respecteren doel.

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2025, 735

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2922](#)

burgemeester van Rotterdam, appellante.

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. OVERZICHTSUITSpraak. BEVOEGDHEID. GEBRUIKMAKEN BEVOEGDHEID. HERSTELMAATREGEL. GESCHIKTHEID. TIJDSVERLOOP. NOODZAAK. EVENWICHTIGHEID. De Afdeling heeft in drie eerdere uitspraken van 28-08-2019, [ECLI:NL:RVS:2019:2912](#), 02-02-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:285](#), en 6 juli 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1910](#) (zie ook [ECLI:NL:RVS:2022:1911](#), [ECLI:NL:RVS:2022:1913](#) en [ECLI:NL:RVS:2022:1916](#)), haar rechtspraak over woningsluitingen op grond van artikel 13b van de Opiumwet uiteengezet. In deze uitspraak geeft de Afdeling de uitgangspunten weer waar zij van zal uitgaan bij de beoordeling van besluiten op grond van artikel 13b van de Opiumwet (r.o. 6 tot en met 12). In navolging van de uitspraak van 02-02-2022 over de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel wordt daarbij ook ingaan op het karakter van deze bevoegdheid en de intensiteit waarmee de bestuursrechter dergelijke besluiten toetst.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Overzichtsuitspraak over sluiten van woningen door burgemeester na drugsvondst") uitgebracht.

Zie in dit verband ook de uitspraken ABRS van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RVS:2025:2923](#), [ECLI:NL:RVS:2025:2924](#) (zie ook de samenvatting hierna), [ECLI:NL:RVS:2025:3261](#), [ECLI:NL:RVS:2025:3262](#), [ECLI:NL:RVS:2025:3263](#), [ECLI:NL:RVS:2025:3264](#), [ECLI:NL:RVS:2025:3265](#) (zie ook de samenvatting hierna), [ECLI:NL:RVS:2025:3266](#).

JnB 2025, 736

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2924](#)

burgemeester van Delft.

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. EVENREDIGHEID. Sluiting woning voor drie maanden. Verwijzing naar overzichtsuitspraak ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2922](#). I.c. wordt geoordeeld dat de omstandigheid dat er in de nabije omgeving van de woning in het recente verleden al vaker sprake is geweest van drugsovertredingen of drugsgerelateerde criminaliteit op zichzelf minder zwaar weegt dan de ingrijpende gevolgen die sluiting van de woning meebrengt, mede vanwege het feit dat appellant geen verwijt treft. Dit betekent dat het belang van sluiting niet opweegt tegen de belangen van appellant. Hierbij is van belang dat de burgemeester er rekening mee diende te houden dat Woonbron door het besluit tot sluiting van de woning een zelfstandige grondslag tot buitengerechtelijke ontbinding van de huurovereenkomst zou krijgen, gelet op het bepaalde in artikel 7:231, tweede lid, van de Burgerlijk Wetboek, waardoor appellant mogelijk zijn woning zonder tussenkomst van de kantonrechter kwijt zou raken. Dat is uiteindelijk bij brief van 18 april 2023 ook gebeurd. Weliswaar heeft de rechtbank erop gewezen dat Woonbron bij brief van 7 februari 2023 al aangekondigd had dat de huurovereenkomst gerechtelijk ontbonden zou worden, maar dat doet aan het voorgaande niet af.

JnB 2025, 737

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3265](#)

burgemeester van Uithoorn.

Opiumwet 13b

Algemene Plaatselijke Verordening Uithoorn 2020 (APV) 2:41

HANDHAVING. OPIUMWET. EFFECTUERING BESLUIT SLUITING WONING. Sluiting woning voor drie maanden. Verwijzing naar overzichtsuitspraak ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2922](#). I.c. wordt geoordeeld dat de burgemeester had moeten afzien van het plaatsen van een bord ter grootte van een makelaarsbord aan de openbare weg. In artikel 2:41, zevende en derde lid, van de APV staat dat burgemeester zorgdraagt voor het aanbrengen van het bevel tot sluiting bij de toegang van het gebouw, de inrichting of de ruimte of in de directe nabijheid daarvan. Uit de toelichting bij dit artikel leidt de Afdeling af dat deze kennisgeving tot doel heeft om te voorkomen dat personen die niet bekend zijn met het sluitingsbevel het verbod om een gesloten pand te betreden zullen overtreden. Gelet op de strekking ervan gaat die bepaling niet zover dat de burgemeester een bord ter grootte van een makelaarsbord moet plaatsen. Ook strekt de bepaling niet zover dat bij een vrijstaande woning als deze die op behoorlijke afstand van de openbare weg ligt een groot bord aan de openbare weg moet worden geplaatst. De burgemeester kan de met de kennisgeving beoogde doelen namelijk ook bereiken met een minder ingrijpend middel, namelijk het aanbrengen van het bevel tot sluiting van een kleiner formaat op of in de nabijheid van de woning.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2025, 738

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 15-07-2025,

[ECLI:NL:RBZWB:2025:4562](#)

college van gedeputeerde staten van Zeeland (het college).

Vogelrichtlijn 9

Omgevingswet 5.1

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) 11.37, 11.40, 11.42, 11.83

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.74j

Omgevingsverordening Zeeland 2024 2.148

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. FLORA- EN FAUNA. ANDERE BEVREDIGENDE OPLOSSINGEN. NOODZAAK. STAAT VAN INSTANDHOUDING. VOORZORGBEGINSEL.

Verlenen omgevingsvergunning voor het binnen bepaalde tijden en onder bepaalde voorwaarden jagen op grauwe ganzen en brandganzen. I.c. wordt geoordeeld dat het belang van de agrariërs bij het kunnen beschermen van hun gewassen door op ruimere tijden en met andere middelen dan alleen geweren ganzen te mogen bejagen zwaarder weegt dan het belang van verzoekster om de ganzenjacht zo beperkt mogelijk te houden. Daarbij speelt een rol dat aannemelijk is gemaakt dat de staat van instandhouding van de ganzenpopulatie voorlopig zeker niet in gevaar komt. Dat betekent dat de vergunning naar voorlopig oordeel in stand blijft.

JnB 2025, 739

Rechtbank Noord-Nederland, 09-07-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:2739](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Aa en Hunze.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 5.62, 5.96

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. WABO. OVERGANGSRECHT. Lasten onder dwangsom om bewoning woning te beëindigen en weigering vergunning om bewoning te legaliseren.

OVERTREDING. EVENREDIGHEID. I.c. wordt geoordeeld dat, omdat er geen (impliciete) planologische toestemming is verleend voor reguliere bewoning, de woning planologisch gezien een bedrijfswoning is. Omdat de bewoning door eisers niet voldoet aan de eisen die gesteld worden aan bewoning van een bedrijfswoning, heeft het college terecht geconcludeerd dat er sprake is van een overtreding van het bestemmingsplan.

LEGALISATIE. OMGEVINGSVERGUNNING. Het college heeft zich op het standpunt mogen stellen geen gebruik te willen maken van de bevoegdheid tot wijziging van het plan door het buiten toepassing verklaren van de geluids- en geurnormen in het Omgevingsplan (5.62 en 5.96 Bkl).

JnB 2025, 740

Rechtbank Overijssel, 08-07-2025, [ECLI:NL:RBOVE:2025:4593](#)

college van burgemeester en wethouders van Losser, het college.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, onder e, lid 2 onder a, onder g, 16.65

Besluit bouwwerken leefomgeving

Omgevingsplan

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. Omgevingsvergunningen vervangen twee stuwen in watergang. I.c. wordt geoordeeld dat de vergunningen terecht zijn verleend. **WELSTAND.** Hoewel het college niet aan een welstandsadvies is gebonden en de verantwoordelijkheid voor welstandstoetsing bij het college zelf ligt, mag het op zo'n advies afgaan, nadat het is nagegaan of dit advies op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de redenering daarin begrijpelijk is en de getrokken conclusies daarop aansluiten. Het overnemen van een welstandsadvies behoeft in beginsel geen nadere toelichting. Dit is anders als de aanvrager of een derde-belanghebbende een advies van een andere deskundig te achten persoon of instantie heeft overgelegd of concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de zorgvuldigheid van de totstandkoming van het advies, de begrijpelijkheid van de in het advies gevolgde redenering of het aansluiten van de conclusies daarop naar voren heeft gebracht. Verwijzing naar ABRS, 27-01-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:171](#). **AFVAL.** Eisers kunnen in geval van opgehoopt afval melding doen bij het waterschap. Het waterschap dient de stuwen schoon te maken en te onderhouden. De rechtbank ziet in dit betoog van eisers binnen de kaders van de Omgevingswet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het college de omgevingsvergunningen niet heeft mogen verlenen. **NATURA 2000-GEBIED EN FLORA EN FAUNA.** Het waterschap heeft in de bij het college ingediende aanvragen geen aanvraag voor een flora- en fauna-activiteit gedaan. Op grond van de Omgevingswet geldt er geen verplichting om zo'n vergunning, als die nodig is, gelijktijdig met de omgevingsvergunning voor het vervangen van stuw 1 en stuw 2 aan te vragen. De vraag of hier een vergunning voor een flora- en fauna-activiteit is vereist en zo ja, of die kan worden verleend, valt daarom buiten de omvang van deze procedure. **ALTERNATIEVEN EN OMWONENDEN.** Er is binnen het stelsel van de Omgevingswet geen plaats voor een beslissing omtrent een omgevingsvergunning anders dan op grond van een daartoe strekkende aanvraag. Het college is daarom bij het nemen van de bestreden besluiten terecht uitgegaan van de door het waterschap ingediende aanvragen om een omgevingsvergunning. De rechtbank ziet verder geen grondslag voor het oordeel dat bij de vergunningverlening onvoldoende rekening is gehouden met de omwonenden.

JnB 2025, 741

Voorzieningenrechter rechtbank Rotterdam, 01-07-2025, [ECLI:NL:RBROT:2025:8628](#)

college van burgemeester en wethouders.

Omgevingswet (Ow)

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 3.5

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. SPECIFIEKE ZORGPLICHT. Toepassing bestuursdwang zonder voorafgaande last met betrekking tot een gebouw. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft het college voldoende onderbouwd dat er in dit geval onmiskenbare strijd is met de zorgplicht van artikel 3.5 van het Bbl vanwege de onveilige situatie voor de naastgelegen panden en de omgeving. De algemene zorgplicht uit de

artikelen 1.6 en 1.7 in samenhang met artikel 1.7a van de Ow kan buiten beschouwing blijven, omdat er een specifieke zorgplicht van toepassing is.

JnB 2025, 742

Voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 20-06-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:3541](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oss.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, lid 2 onder a

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. LEGALISATIE. Lasten onder bestuursdwang en dwangsom in verband met illegaal huisvesten arbeidsmigranten en illegale bebouwing in en aan een bedrijfswoning en opslag op perceel. Overwegingen over lasten 1, 5 en 6: Ten tijde van het bestreden besluit was er geen aanvraag voor een omgevingsvergunning ingediend en het college hoefde niet uit eigen beweging na te gaan of de overtredingen zouden kunnen worden gelegaliseerd. Bovendien heeft het college voldoende onderbouwd dat zij, datgene wat in januari 2025 is aangetroffen niet wenst te legaliseren. Het bestreden besluit is in zoverre ook niet onjuist. Deze procedure leent zich niet voor een uitvoerige bespreking van wat er nu wel of niet kan worden gelegaliseerd naar aanleiding van de later ingediende aanvraag of het beleid inzake arbeidsmigranten van de gemeente Oss. De voorzieningenrechter beperkt zich tot het treffen van een ordemaatregel op basis van de belangen.

JnB 2025, 743

Voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 17-06-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:3472](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bernheze.

Omgevingswet 5.1, 5.4, 5.5

Algemene plaatselijke verordening Bernheze (APV) 2.12

Verordening fysieke leefomgeving 6.2.2

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. TERUGVORDEREN EIGENDOM. Last onder dwangsom vanwege een in strijd met een inritvergunning aangelegde inrit. Ambtshalve stelt de voorzieningenrechter vast dat de inritvergunning op grond van de APV ingevolge artikel 13.1.4 van de Omgevingsverordening is gelijkgesteld met een vergunning als bedoeld in artikel 6.2.2 van de Omgevingsverordening. Het college is bevoegd om op te treden tegen niet naleving van een voorschrift van een dergelijke omgevingsvergunning op basis van artikel 5.5, vijfde lid, van de Omgevingswet. Het college is tevens bevoegd om op te treden tegen overtreding van het verbod om zonder vergunning een bestaande uitrit te veranderen in artikel 6.2.2 van de Omgevingsverordening op basis van artikel 5.4 van de Omgevingswet. De voorzieningenrechter ziet niet in waarom sprake zou zijn van overtreding van artikel 5.1 van de Omgevingswet omdat in het bestreden besluit niet is onderbouwd of het veranderen van een inrit een omgevingsplanactiviteit is. Dit kan in ieder geval niet worden afgeleid uit het Omgevingsplan. Het college was niet bevoegd op te treden tegen een overtreding van artikel 5.1 van de Omgevingswet, want die overtreding is niet aannemelijk gemaakt. De voorzieningenrechter ziet niet in welke bestuursrechtelijke bevoegdheid het college heeft om eigendom van de gemeente Bernheze terug te vorderen in een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Awb. Dit heeft het college niet onderkend in het bestreden besluit.

JnB 2025, 744

Tussenuitspraak voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 28-05-2025,

[ECLI:NL:RBOBR:2025:3066](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Boxtel, het college.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, lid 2 onder a

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl)

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.3b

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. TECHNISCHE BOUWACTIVITEIT. BOPA.

ETFAL. ADVIES GEMEENTERAAD. Besluiten realisatie opvanglocatie 86 Oekraïense

vluchtelingen. I.c. wordt geoordeeld dat de bestreden besluiten op punten gebreken hebben.

Het belangrijkste gebrek is dat het college de opvanglocatie heeft getoetst aan de technische

eisen voor bruikbaarheid, duurzaamheid en gezondheid in het Bbl voor een logiesfunctie

terwijl een opvanglocatie moet voldoen aan de eisen voor een woonfunctie omdat de

vluchtelingen daar zullen verblijven en wonen. Omdat niet duidelijk is of de opvanglocatie ook

voldoet aan de eisen voor een woonfunctie is de vergunning voor de buitenplanse

omgevingsplanactiviteit mogelijk niet uitvoerbaar. I.c. was geen advies van de gemeenteraad vereist.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2025, 745

ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3259](#)

college van burgemeester en wethouders van Neder-Betuwe, appellanten.
bestemmingsplan "Kern Opheusden 2001"

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. Afwijzing aanvraag omgevingsvergunning bouw appartementencomplex en aanleggen uitweg. I.c. wordt geoordeeld dat het college de vergunning mocht weigeren. **BESCHRIJVING IN HOOFDLIJNEN.** Een beschrijving in hoofdlijnen geeft de wijze weer waarop de doeleinden van het bestemmingsplan worden gerealiseerd. Alleen als een in de beschrijving in hoofdlijnen opgenomen artikel duidelijk en concreet is geformuleerd, kan dit functioneren als rechtstreekse toetsingsnorm. Verwijzing naar ABRs 17-12-2014, [ECLI:NL:RVS:2014:4584](#). **UITWERKINGSVOORSCHRIFT.** In artikel 10, tweede lid, van de planvoorschriften is bepaald welke voorwaarden het college in acht moet nemen bij de uitwerking van het bestemmingsplan. In deze zaak gaat het echter niet over uitwerking van de bestemming, maar over de beslissing op een aanvraag om omgevingsvergunning. Het planvoorschrift biedt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat een aanvraag om omgevingsvergunning moet worden getoetst aan de voorwaarden die gesteld worden aan een uitwerkingsplan. **VOORLOPIG BOUWVERBOD.** Artikel 10, tweede lid, onder 3, van de planvoorschriften betreft een zogenaamde vooruitloopregeling en regelt uitsluitend onder welke voorwaarden tijdens de voorbereiding van een nog niet van kracht zijnd uitwerkingsplan bouwwerken mogen worden gebouwd. Dit planvoorschrift kan dan ook niet anders worden gelezen dan dat de daarin genoemde zienswijze betrekking heeft op een ter inzage gelegd ontwerp-uitwerkingsplan. Dat betekent dat de rechtbank het planvoorschrift ten onrechte wegens strijd met de Wabo buiten toepassing heeft gelaten.

JnB 2025, 746

MK ABRs, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3218](#)

college van burgemeester en wethouders van Breda, appellant.
Bestemmingsplan "Buitengebied Noordoost"

WABO. HANDHAVING. OVERTREDING. BESTEMMINGSPLAN. Weigering handhavend op te treden tegen gebruik bosperceel als mountainbikeparcours. Op het bosperceel rust de bestemming "Natuur". De daarvoor aangewezen gronden zijn op basis van de planregels bestemd voor extensief recreatief medegebruik. I.c. wordt geoordeeld dat het gebruik van de gronden als mountainbikeparcours onder het begrip "extensief recreatief medegebruik" kan worden geschaard.

[...] Intensief of extensief recreatief medegebruik?

[...] 6.1. Op grond van het bestemmingsplan rust op het bosperceel de bestemming "Natuur". De daarvoor aangewezen gronden zijn op basis van artikel 8.1, onder e, van de planregels bestemd voor extensief recreatief medegebruik. In artikel 1.36 van de planregels wordt extensief recreatief medegebruik gedefinieerd als recreatief medegebruik van gronden, zoals wandelen, fietsen, varen en daarmee gelijk te stellen activiteiten (met uitzondering van rust- en picknickplaatsen met bijbehorend meubilair), dat geen specifiek beslag legt op de ruimte, behoudens ruimtebeslag door voet-, fiets- en ruitersporen en die in hoofdzaak gericht zijn op natuur- en landschapsbeleving.

6.2. Anders dan de rechtbank, is de Afdeling van oordeel dat het gebruik van de gronden als mountainbikeparcours onder het begrip "extensief recreatief medegebruik" kan worden geschaard. Of het nu gaat om gebruikersaantallen van gemiddeld 150-200 per dag, zoals het college stelt, of om gebruikersaantallen van gemiddeld 250-300 per dag, zoals [wederpartij] stelt, van een intensief gebruik is naar het oordeel van de Afdeling geen sprake. Dat het mountainbikeparcours ook twee keer per jaar wordt gebruikt voor toertochten, laat de Afdeling, anders dan de rechtbank, buiten beschouwing, ook omdat voor deze toertochten vergunningen moeten worden aangevraagd. Verder is de Afdeling, anders dan de rechtbank, van oordeel dat het mountainbikeparcours geen specifiek beslag legt op de ruimte. Op grond van artikel 1.36 van de planregels valt ruimtebeslag door voet-, fiets- en ruiterspaden niet onder specifiek ruimtebeslag. Het mountainbikeparcours zelf, dat op het perceel van [wederpartij] bestaat uit een onverhard pad, legt geen specifiek beslag op de ruimte. Niet is gebleken dat er op andere wijze door het mountainbikeparcours of het gebruik daarvan specifiek beslag op de ruimte wordt gelegd. Ten slotte kan, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, niet gezegd worden dat het gebruik van het mountainbikeparcours niet in hoofdzaak gericht is op natuur- en landschapsbeleving. Dat het mogelijk gaat om een andere vorm van natuurbeleving dan bijvoorbeeld bij wandelen, paardrijden of fietsen, maakt niet dat het gebruik van het mountainbikeparcours niet in hoofdzaak gericht is op natuur- en landschapsbeleving. Dit betekent dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat het college het handhavingsverzoek van [wederpartij] ten onrechte heeft afgewezen. Omdat er geen sprake is van een overtreding, is het college niet bevoegd om handhavend op te treden. [...]

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Midden-Nederland, 11-07-2025, [ECLI:NL:RBMNE:2025:3372](#);
- Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 10-07-2025, [ECLI:NL:RBZWB:2025:4372](#);
- Rechtbank Gelderland, 09-07-2025, [ECLI:NL:RBGEL:2025:5373](#);
- MK Rechtbank Limburg, 02-07-2025, [ECLI:NL:RBLIM:2025:6290](#);
- MK Rechtbank Oost-Brabant, 21-02-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:1025](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

JnB 2025, 747

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3269](#)

college van burgemeester en wethouders van Houten.

Wet milieubeheer 8.42 lid 4

Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit) 3.14a

Activiteitenregeling milieubeheer (Activiteitenregeling)

ACTIVITEITENBESLUIT. MAATWERKVOORSCHRIFTEN. Intrekking maatwerkvoorschriften Windpark Houten. I.c. heeft de rechtbank terecht, zij het op andere gronden, geoordeeld dat het college redelijkerwijs niet heeft kunnen weigeren om de maatwerkvoorschriften in te trekken op basis van de aan het besluit op bezwaar ten grondslag gelegde motivering. Verwijzing naar uitspraak ABRS, 30-06-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1395](#) (de Delfzijl-tussenuitspraak). In de tussenuitspraak is onder meer overwogen dat het bevoegde bestuursorgaan er voor kan kiezen om door hem gekozen normen te hanteren. Die normen moeten dan wel zijn voorzien van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering.

Besluit waarbij het college het verzoek van Windpark Houten B.V. om de voor Windpark Houten geldende maatwerkvoorschriften, zoals opgenomen in het besluit van 11 juli 2012, in te trekken, heeft afgewezen. [...]

- Inhoudelijke beroepsgronden

10. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college in redelijkheid niet heeft kunnen weigeren om de maatwerkvoorschriften in te trekken. Daartoe voert [appellant], onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 30 juni 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1395](#), (hierna: de Delfzijl-tussenuitspraak), aan dat onder meer artikel 3.14a, derde lid, van het Activiteitenbesluit, gelet op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 25 juni 2020, C-24/19, [ECLI:EU:C:2020:503](#) (hierna: het Nevele-arrest), buiten toepassing moet blijven. [...]

10.1. Het college komt bij de beslissing om al dan niet toepassing te geven aan de hem op basis van artikel 8.42, vierde lid, van de Wet milieubeheer toegekende bevoegdheid gestelde maatwerkvoorschriften in te trekken indien dat nodig is in het belang van de bescherming van het milieu, beleidsruimte toe en het moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling maakt die belangenafweging niet zelf, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de rechtbank tot een juist oordeel is gekomen.

10.2. Met haar verzoek om intrekking van de maatwerkvoorschriften voor geluid beoogde Windpark Houten dat voor haar de - minder strenge - geluidnormen uit het Activiteitenbesluit zouden gaan gelden. Na de besluitvorming over dit verzoek en de uitspraak van de rechtbank van 25 februari 2021 heeft de Afdeling echter in haar Delfzijl-tussenuitspraak geconcludeerd dat de bepalingen in paragraaf 3.2.3 van het Activiteitenbesluit en paragraaf 3.2.3 van de Activiteitenregeling, over het in werking hebben van een windturbine of combinatie van windturbines - waaronder ook artikel 3.14a van het Activiteitenbesluit - buiten toepassing blijven voor zover zij zien op windturbineprojecten die vallen onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2011/92/EU en Richtlijn 2014/52/EU (hierna: de Mer-richtlijn). Gelet op wat Windpark Houten met haar verzoek voor ogen had en in het licht van wat de Afdeling heeft overwogen onder 65 van die tussenuitspraak betekent dat niet dat het college het verzoek om intrekking van de maatwerkvoorschriften had moeten afwijzen. In de tussenuitspraak heeft de Afdeling immers overwogen dat het bevoegde

bestuursorgaan er voor kan kiezen om door hem gekozen normen te hanteren. Die normen moeten dan wel zijn voorzien van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering. Toepassing van het voorgaande leidt in deze zaak tot het volgende.

10.3. Vast staat dat Windpark Houten valt onder bijlage II van de Mer-richtlijn, zodat de windturbinebepalingen wat dit windpark betreft buiten toepassing moeten blijven. Dat betekent dat voor de beoordeling van de vraag of gebruik zal worden gemaakt van de bevoegdheid om eenmaal vastgestelde maatwerkvoorschriften in te trekken niet langer het beoordelingskader van artikel 3.14a van het Activiteitenbesluit van toepassing was. De rechtbank is dus - achteraf gezien - van een onjuist beoordelingskader uitgegaan. Het betekent ook dat het college - achteraf gezien - bij de beoordeling van de vraag of het de maatwerkvoorschriften voor geluid zou intrekken, er niet van kon uitgaan dat alsdan de geluidnormen uit het Activiteitenbesluit weer onverkort zouden gaan gelden voor Windpark Houten. De rechtbank en het college hebben dan ook - achteraf gezien - een onjuist beoordelingskader toegepast. Het college heeft nog wel de mogelijkheid eigen normen te stellen. Die moeten dan wel zijn voorzien van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering. Ook zal bij het vaststellen van die eigen normen sprake moeten zijn van een evenwichtige belangenafweging. Het juiste beoordelingskader vergt dus ook een belangenafweging en gelet op wat hierna wordt overwogen, heeft de rechtbank terecht overwogen dat het college die afweging niet juist heeft gemaakt. Daarom bestaat geen aanleiding voor vernietiging van de aangevallen uitspraak.

10.4. Zoals de rechtbank namelijk terecht heeft overwogen, heeft het college bij zijn bestreden besluit op bezwaar van 1 oktober 2019, geen afweging van belangen gemaakt. De belangenafweging is echter wel de plaats om in te gaan op de financiële belangen van de exploitante enerzijds en het zo goed mogelijk beschermen van de belangen van omwonenden, waaronder ook het belang van de rechtszekerheid, anderzijds.

Anders dan [appellant] veronderstelt, heeft de rechtbank niet geoordeeld dat het college al tot intrekking van de maatwerkvoorschriften moest overgaan omdat het stellen van normen voor geluid in een andere eenheid dan dB Lden en dB Lnight gelet op de uitspraak van de Afdeling van 6 december 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:3308](#), niet is toegestaan. In zoverre berust het betoog van [appellant] dus op een onjuiste uitleg van de aangevallen uitspraak. Wel heeft de rechtbank terecht op basis van de uitspraak van de Afdeling van 6 december 2017 geoordeeld dat het college in zijn belangenafweging om de maatwerkvoorschriften al dan niet aan te passen had moeten betrekken of de in de maatwerkvoorschriften opgenomen dosismaat LAeq in deze situatie nog wel aangewezen was. In het licht van de Delfzijl-tussenuitspraak is een afweging daarover eens te meer aan de orde.

10.5. Voor zover [appellant] zich beroept op het vertrouwensbeginsel, overweegt de Afdeling dat wie zich beroept op het vertrouwensbeginsel aannemelijk moet maken dat van de kant van de overheid toezeggingen of andere uittalingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit hij/zij in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of het bestuursorgaan een bepaalde bevoegdheid zou uitoefenen en zo ja hoe. Niet is gebleken van een toezegging of andere uittaling waaruit [appellant] kon afleiden dat het college het besluit van 11 juli 2012 in stand zou laten. In zoverre is dan ook geen grond voor het oordeel dat het college in strijd heeft gehandeld met het vertrouwensbeginsel.

10.6. Gelet op het voorgaande, heeft de rechtbank terecht, zij het op andere gronden, geoordeeld dat het college redelijkerwijs niet heeft kunnen weigeren om de maatwerkvoorschriften in te trekken op basis van de aan het besluit op bezwaar van 1 oktober 2019 ten grondslag gelegde motivering. Het betoog slaagt niet. [...]

Overige jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- MK Rechtbank Gelderland, 11-07-2025, [ECLI:NL:RBGEL:2025:5480](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2025, 748

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3212](#)

minister voor Natuur en Stikstof (nu: de staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur).

Habitatrichtlijn 4, 6, 7

Vogelrichtlijn 4

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.1

NATUURBESCHERMING. AANWIJZING NATURA 2000-GEBIED. DREMPELWAARDEN.

ELLINIKI-ARREST. Aanwijzing zeegebied Bruine Bank als een als Natura 2000-gebied aan te duiden speciale beschermingszone ter uitvoering van artikel 4, eerste en tweede lid, van de Vogelrichtlijn. I.c. wordt geoordeeld dat een gebied dat als Vogelrichtlijngebied is geselecteerd, aangewezen moet worden voor vogels van bijlage I bij de Vogelrichtlijn en geregeld voorkomende trekvogelsoorten die in significante hoeveelheden/in een meer dan verwaarloosbare mate voorkomen in het gebied. De staatssecretaris heeft beoordelingsruimte bij de invulling van het criterium in 'significante hoeveelheden' of in 'meer dan verwaarloosbare mate'. Bij de aanwijzing van Habitatrichtlijngebieden vult de staatssecretaris die beoordelingsruimte in met lage (absolute) drempels (minimum aanwezig areaal van een habitattype of minimale omvang van een populatie van habitatsoorten die bestendig gebruik maken van het gebied). Omdat met in 'meer dan verwaarloosbare mate' en 'significante hoeveelheden' hetzelfde wordt bedoeld, en het criterium 'in meer dan verwaarloosbare mate' wordt ingevuld met een lage drempel, moet naar het oordeel van de Afdeling voor de invulling van het criterium 'significante hoeveelheden' ook worden uitgegaan van een lage drempel. De relatieve drempels uit het beleidskader, waarbij de aanwezigheid van vogelsoorten wordt gerelateerd aan de nationale of (internationale) biogeografische populatie, zijn daarop niet toegesneden en volstaan daarom niet. Met de relatieve drempels wordt geen juiste invulling gegeven aan de aanwijzingsverplichting van artikel 4, eerste en tweede lid, van de Vogelrichtlijn. Draagt de staatssecretaris op een nader besluit over de aanwijzing van de Bruine Bank als Vogelrichtlijngebied te nemen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- Rechtbank Midden-Nederland, 11-07-2025, [ECLI:NL:RBMNE:2025:3412](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wro

JnB 2025, 749

Tussenuitspraak MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3197](#)

raad van de gemeente Venlo, verweerder.

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

Wet op de lijkbezorging (Wlb)

WRO. BESTEMMINGSPLAN. RESOMEERCENTRUM. Gewijzigde vaststelling bestemmingsplan. I.c. wordt geoordeeld dat de raad ten onrechte de functieaanduiding "specifieke vorm van maatschappelijk - resomeercentrum" heeft toegekend aan de gronden met de bestemming "Maatschappelijk". Daartoe overweegt de Afdeling dat lijkbezorging door resomeren geen wettelijk toegestane vorm van lijkbezorging is. Het bestemmingsplan maakt daarmee het gebruik van gronden mogelijk dat in strijd is met de wet. Naar het oordeel van de Afdeling is dit niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening. Het standpunt van de raad dat de functieaanduiding in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening omdat resomeren binnen de planperiode met een naar aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een toegestane vorm van lijkbezorging wordt, volgt de Afdeling niet. Het is immers niet uitgesloten dat het wetsvoorstel waarmee dat mogelijk wordt gemaakt geen doorgang zal vinden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2025, 750

MK CRvB, 17-07-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:990](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA)

WET WIA. ME/CVS. TUSSENUITSPRAAK. Het Uvw heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de diagnose ME/CVS en de daaruit voortvloeiende beperkingen. Met de bevindingen zoals vermeld in het rapport van de deskundige prof. dr. Van der Meer is in de FML onvoldoende rekening gehouden. De Raad ziet aanleiding om het Uvw op te dragen binnen acht weken het gebrek in het bestreden besluit te herstellen.

6.2. Als uitgangspunt geldt dat de bestuursrechter de conclusies van een onafhankelijke, door hem ingeschakelde deskundige volgt, als de motivering van deze deskundige hem overtuigend voorkomt.

6.3. Deze situatie doet zich hier voor. Het deskundigenrapport, gelezen in samenhang met de aanvulling daarop, geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek. De deskundige heeft dossierstudie verricht, bij appellante een anamnese afgenomen en alle in het dossier aanwezige medische informatie in zijn beoordeling betrokken. Van der Meer heeft in zijn rapport van 16 september 2024 inzichtelijk en overtuigend gemotiveerd hoe hij vanuit zijn expertise tot zijn conclusies is gekomen. Hetzelfde geldt voor zijn nadere rapport van 28 februari 2025, waarin hij uitvoerig is ingegaan op de reactie van de verzekeringsarts bezwaar en beroep van 11 oktober 2024 en (aanvullende) vragen van de Raad heeft beantwoord. Daarbij heeft hij uitgebreid toegelicht waarom hij bij zijn standpunt blijft en desgevraagd zijn antwoorden voorzien van een nadere onderbouwing met verwijzingen naar meerdere (wetenschappelijke) publicaties. Voor zover het Uvw – gelet op zijn standpuntwijziging ter zitting zoals vermeld onder 5.3 t/m 5.5 – nog delen van het rapport van Van der Meer betwist wordt het Uvw daarin niet gevolgd. Het Uvw heeft met name volstaan met een herhaling van zijn standpunt dat de onderzoeksmethodes van Cardiozorg niet geschikt zijn om beperkingen te objectiveren. Echter, deze stellingen zijn niet onderbouwd met (wetenschappelijke) publicaties, of anderszins nieuwe medische onderzoeken, die een ander licht werpen op de rapporten van Van der Meer. De Raad heeft dan ook geen aanleiding om aan zijn conclusies te twijfelen. Louter de verwijzing door het Uvw naar de uitspraak van 26 januari 2023 is in dit verband onvoldoende. Nog afgezien van de rapporten van Van der Meer in deze zaak, is ook het standpunt van het Uvw zelf – zoals naar voren gebracht ter zitting – niet meer geheel in lijn met deze uitspraak.

6.4. Ook wat betreft de specifieke medische situatie van appellante worden de conclusies van Van der Meer gevolgd. Het Uvw heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de diagnose ME/CVS en de daaruit voortvloeiende beperkingen. Met de bevindingen zoals vermeld in het rapport van Van der Meer zoals (deels) weergegeven onder 4.9 en 4.10 is in de FML van 25 juli 2018 onvoldoende rekening gehouden. [...]

7. Uit het vorenstaande volgt dat de FML van 25 juli 2018 niet juist is. Het bestreden besluit lijdt aan een motiveringsgebrek en is dus genomen in strijd met in artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

8. Om tot een definitieve beslechting van het geschil te komen, ziet de Raad aanleiding om met toepassing van artikel 8:51d van de Awb het Uvw op te dragen het gebrek in het bestreden besluit te herstellen. Daartoe dient een verzekeringsarts bezwaar en beroep de FML van 25 juli 2018 in overeenstemming te brengen met de bevindingen van Van der Meer. Zo zal de verzekeringsarts bezwaar en beroep bevindingen van Van der Meer moeten vertalen naar (aanvullende) beperkingen, waarbij het Uvw in ieder geval een grotere urenbeperking zal moeten aannemen dan de beperking

tot gemiddeld dertig uur en maximaal 32 uur per week. Vervolgens zal het Uvw moeten bezien welke gevolgen dat heeft voor de voor appellante geselecteerde functies en de aanspraak van appellante op grond van de Wet WIA. [...]

Zie voorts de uitspraken van de Raad van 17 juli 2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:991](#) en [ECLI:NL:CRVB:2025:992](#).

Bij deze uitspraken is een persbericht uitgebracht: [Het Uvw moet de arbeidsongeschiktheid van drie personen met ME/chronisch vermoeidheidssyndroom opnieuw beoordelen](#).

JnB 2025, 751

CRvB, 02-07-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1027](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Burgerlijk Wetboek 7:673e lid 7

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA)

Regeling compensatie transitievergoeding (Regeling) 2

WET WIA. COMPENSATIE TRANSITIEVERGOEDING. Het Uvw heeft terecht vastgesteld dat geen sprake is van een bijzonder geval en in dit geval geen aanleiding heeft hoeven zien om artikel 2, aanhef en onder b van de Regeling buiten toepassing te laten. Geen sprake van schending van het gelijkheidsbeginsel. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

AVG

JnB 2025, 752

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3260](#)

minister voor Rechtsbescherming (thans: de staatssecretaris voor Rechtsbescherming),
appellant.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) 15 lid 1 onder c

AVG. ONTVANGER. Toewijzing inzageverzoek. I.c. heeft [wederpartij] op grond van artikel 15, eerste lid, van de AVG geen recht op inzage in de identiteit van de individuele medewerkers. De minister heeft terecht aangevoerd dat de individuele medewerkers die de persoonsgegevens van [wederpartij] hebben verwerkt niet zijn aan te merken als ontvangers in de zin van artikel 15, eerste lid, onder c, van de AVG, omdat zij de persoonsgegevens hebben verwerkt onder het gezag en overeenkomstig de instructies van de verwerkingsverantwoordelijke, het ministerie. Nu de individuele medewerkers niet zijn aan te merken als ontvangers in de zin van de AVG, heeft [wederpartij] op grond van artikel 15 van de AVG geen recht op inzage in hun identiteit, tenzij dit noodzakelijk is om de haar bij de AVG verleende rechten uit te oefenen. Dat laatste is niet het geval. Voor een eventueel recht op schadevergoeding is het niet noodzakelijk om de identiteit van de betreffende medewerkers te weten. Voldoende is om te weten wie de verwerkingsverantwoordelijke is en hoeveel medewerkers verwerkingshandelingen hebben verricht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Basisregistratie personen

JnB 2025, 753

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3241](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Wet basisregistratie personen (Wet brp) 1.1, 2.22, 2.23

BASISREGISTRATIE. INGEZETENEN. VOORWAARDEN ART. 2.22 WET BRP. Uitschrijving van appellante en haar kinderen als ingezetenen in de Brp. Verwijzing naar ABRS 02-11-2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2926](#) en 21-06-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:2410](#). I.c. wordt geoordeeld dat niet aan alle voorwaarden van artikel 2.22 van de Wet brp is voldaan. Voorwaarde iii), dat op basis van een gedegen onderzoek geen gegevens konden worden achterhaald over waar appellante en haar kinderen daadwerkelijk verbleven, is namelijk niet vervuld. Zonder nader onderzoek heeft het college onvoldoende gemotiveerd dat het geen gegevens kon achterhalen over het verblijf van appellante en haar kinderen in Nederland, terwijl het er - zoals ter zitting bleek - zelf ook van overtuigd was dat zij in Rotterdam of Schiedam hun woonadres hadden. Dit klemt temeer, nu uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet brp (Kamerstukken II 2011/12, 33 219, nr. 3, p. 42) volgt dat niet lichtvaardig tot ambtshalve opschorting van de bijhouding van een persoonslijst mag worden overgegaan, omdat dit voor de ingeschrevene betekent dat de verschillende overheidsorganen (en derden) er in beginsel van uitgaan dat deze niet meer in Nederland verblijft.

JnB 2025, 754

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3255](#)

college van burgemeester en wethouders van Breda.

Wet basisregistratie personen (Wet brp) 2.7, 2.8, 2.10

BASISREGISTRATIE. WIJZIGING PERSOONSgegevens. TOETSINGSKADER.

BRONDOCUMENTEN. Weigering registratie kind in de brp als kind van appellant. Verwijzing naar ABRS 17-04-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:1595](#). I.c. wordt geoordeeld dat de rechtbank ten onrechte het in deze uitspraak onder 7 en 7.1 weergegeven toetsingskader niet heeft toegepast. Uit de uitspraak van de rechtbank volgt namelijk niet dat zij heeft beoordeeld of appellant brondocumenten in de zin van artikel 2.8, tweede lid, van de Wet brp heeft overgelegd. De rechtbank heeft beoordeeld of appellant, naar Ghanees recht, als de juridische vader van kind kan worden aangemerkt. De rechtbank heeft aldus op onjuiste wijze beoordeeld of het college al dan niet in de brp diende te registreren dat appellant de juridische ouder is van kind. Ook het college heeft ondeugdelijk gemotiveerd waarom het niet in de brp hoefde te registreren dat appellant de juridische ouder is van kind. Gegrond beroep.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bibob

JnB 2025, 755

Rechtbank Noord-Nederland, 08-07-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:2709](#)

burgemeester van de gemeente Súdwest-Fryslân.

Alcoholwet 3, 27

Wet Bibob 3, 7a

Regeling Bibob-formulieren 2, 5, 6

Algemene Plaatselijke Verordening 2021 van de gemeente Súdwest-Fryslân (APV) 2:28

BIBOB. HANDHAVING. ALCOHOLWETVERGUNNING. BIBOB-FORMULIER. Sluiting horecabedrijf en afwijzing aanvraag alcoholwetvergunning vanwege onjuist invullen Bibob-formulier. Bij de wetswijziging van 1 juli 2020 is artikel 30 van de Wet Bibob vervallen. Hiervoor is artikel 7a in de plaats gekomen. Deze wetswijziging is op 15 juli 2020 in werking getreden. De Regeling Bibob-formulieren is niet aangepast per 15 juli 2020. In de tekst van artikel 2, 3 en 4 van de Regeling Bibob-formulieren werd, ten tijde van belang, wel verwezen naar artikel 30 van de Wet Bibob, in plaats van naar artikel 7a. Naar het oordeel van de rechtbank is er echter sprake van een kennelijke omissie, die niet in het nadeel is van eisers. De inhoud van de formulieren waar naar wordt verwezen is immers niet gewijzigd. Voor zover ontvankelijk, zijn de beroepen ongegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Gezondheid

JnB 2025, 756

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3258](#)

minister voor Medische Zorg (thans: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport).

Geneesmiddelenwet 61 lid 10

GENEESMIDDELENWET. BEDOELING REGELING. Verlenen vergunning aan huisarts voor het verstrekken van medicijnen. Gezien de tekst van de bepaling en de totstandkoming ervan, komt de Afdeling tot de conclusie dat een redelijke uitleg van artikel 61, tiende lid, van de Geneesmiddelenwet voor het geval de afstand tussen de 3,5 en 4,5 kilometer is, is dat die bepaling zelf niet voorschrijft dat de afstand tot de meest dichtbijgelegen apotheek als criterium moet worden gebruikt bij de beoordeling van wat in het belang van de geneesmiddelenvoorziening is. De minister verleent de vergunning als de afstand tot de meest dichtbij gelegen apotheek 4,5 kilometer of meer is of als die afstand tussen de 3,5 en 4,5 kilometer is en vergunningverlening in het belang van de geneesmiddelenvoorziening is. Bij de beoordeling of dat laatste het geval is, is de minister niet wettelijk gehouden daarbij alleen de meest nabijgelegen apotheek te betrekken. Het is aan de minister om nader invulling te geven aan wat hij in die situatie in het belang van de geneesmiddelenvoorziening acht en welke criteria hij daarvoor aanlegt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Open overheid

JnB 2025, 757

Rechtbank Overijssel, 10-07-2025, [ECLI:NL:RBOVE:2025:4640](#)

minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 3:3, 6:19 lid 1

Wet open overheid (Woo) 5.1 lid 7

WOO. VERZOEK. Openbaarmaking gevraagde bedrijfsgegevens van veehouderijen. I.c. wordt geoordeeld dat de bedrijfsgegevens waar het om gaat, moeten worden aangemerkt als emissiegegevens. De minister is op juiste gronden tot de conclusie gekomen dat de gevraagde gegevens openbaar moeten worden gemaakt. **INTREKKINGSBESLUIT. MISBRUIK VAN BEVOEGDHEID.** Tijdens de beroepsprocedure heeft de minister het besluit op het bezwaar van eiseres ingetrokken om opnieuw een zienswijzeprocedure te starten. Het besluit tot intrekking is gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, onderdeel geworden van de beroepsprocedure. Voor de journalisten, die in de hoedanigheid van derde-belanghebbende als partijen deelnemen in de beroepsprocedure over het oorspronkelijke besluit, is een beroep van rechtswege ontstaan. De minister heeft misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door de beslissing op bezwaar op de zitting ter behandeling van het beroep alsnog in te trekken. Omdat het hier gaat om emissiegegevens, zal een nieuwe zienswijzeprocedure niet tot een andere uitkomst leiden. Het intrekken van de beslissing op bezwaar om opnieuw de zienswijzeprocedure te doorlopen oordeelt de rechtbank dan ook in strijd met het doel en de strekking van de Woo, specifiek artikel 5.1, zevende lid. Het handelen van de minister dient geen rechtens te respecteren doel.

[Naar inhoudsopgave](#)

Openbare orde

JnB 2025, 758

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3223](#)

burgemeester van De Wolden.

Gemeentewet 172 lid 3

Beleidsregels gevaarlijke en bijtende honden

GEMEENTEWET. INBESLAGNEMING HONDEN. BEVOEGDHEID. Inbeslagneming twee herdershonden. Anders dan de rechtbank wordt i.c. geoordeeld dat de burgemeester op grond van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet bevoegd was om de herdershonden in beslag te nemen. De lichte bevelsbevoegdheid van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet biedt geen grondslag voor het gebruik daarvan ten behoeve van permanente herplaatsing. Verwijzing naar ABRS 30-06-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1389](#). Niet aannemelijk is gemaakt dat de burgemeester i.c. misbruik heeft gemaakt van zijn lichte bevelsbevoegdheid. De burgemeester heeft in ieder geval sinds de bezwaarfase duidelijk laten weten dat de inbeslagname voor tijdelijke duur was. De inbeslagname is niet in strijd met het proportionaliteits- en subsidiariteitsvereiste.

[..] Bevoegdheid van de burgemeester

11. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in haar uitspraak van 20 mei 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1266](#), heeft artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet volgens de geschiedenis van de totstandkoming ervan betrekking op situaties waarin enerzijds geen overtreding van wettelijke voorschriften ter bewaring van de openbare orde plaatsvindt, terwijl anderzijds sprake is van een zodanige inbreuk op orde en rust dat niet meer van een aanvaardbaar niveau daarvan kan worden gesproken. De bepaling dient ertoe de burgemeester ook in dergelijke gevallen bevoegd te verklaren tot handelen waarbij de bevelen van de burgemeester noodzakelijk moeten zijn voor de handhaving van de openbare orde. De bevelen mogen niet van wettelijke voorschriften afwijken en moeten proportioneel en subsidiair zijn (Kamerstukken I 1990/91, 19 403, nr. 64b, blz. 16-17).

Artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet is toepasbaar als zich een verstoring van de openbare orde voordoet waarin onmiddellijk ingrijpen is vereist. Ook indien zich een langer durende verstoring van de openbare orde voordoet is de burgemeester, zolang die verstoring voortduurt, in beginsel bevoegd om deze bevoegdheid aan te wenden. Artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet is ook toepasbaar in gevallen waarin zich weliswaar geen verstoring van de openbare orde voordoet, maar er wel ernstige vrees bestaat voor het ontstaan daarvan.

11.1. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de burgemeester op grond van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet bevoegd was om de herdershonden in beslag te nemen. De burgemeester heeft in het besluit van 9 november 2021 toegelicht dat niet alleen het incident van 31 december 2020 de aanleiding was voor de inbeslagname, maar ook eerdere incidenten met andere honden van [appellant sub 2A] en/of [appellant sub 2B] sinds 2014. Zo is Max op 4 januari 2019 betrokken geweest bij een bijtincident waarbij een persoon lichamelijk letsel heeft opgelopen. Naast de ordeverstoring op 31 december 2020, gezien in het licht van de eerdere incidenten, heeft de burgemeester bij zijn besluitvorming ook meegewogen dat door het incident onrust was ontstaan in de woonomgeving van [appellant sub 2A] en [appellant sub 2B]. Dit wordt ondersteund door een

petitie die is ondertekend door 95 buurtbewoners. Hieruit blijkt dat de onrust, en daarmee de verstoring van de openbare orde, zich niet slechts korte tijd na het incident van 31 december 2020 voordeed, maar daarna voortduurde. Ook was er ernstige vrees voor een toekomstige verstoring van de openbare orde, namelijk dat de herdershonden opnieuw betrokken zouden raken bij een incident waarbij dieren of mensen gewond zouden raken. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de burgemeester zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat zich een verstoring van de openbare orde voordeed, of in elk geval de ernstige vrees aanwezig was voor het ontstaan van een verstoring van de openbare orde waarbij dieren of mensen gewond zouden raken. Omdat in de artikelen 8 en 9 van de Beleidsregels gevaarlijke en bijtende honden staat dat de burgemeester kan besluiten tot onvrijwillige inbeslagname van een hond op grond van artikel 172 van de Gemeentewet bij zeer ernstige vrees voor het ontstaan van een zeer ernstig bijtincident, heeft de burgemeester ook niet in strijd met deze artikelen gehandeld.

[...] Misbruik van de bevoegdheid

[...] 13. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in haar uitspraak van 30 juni 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1389](#) biedt de lichte bevelsbevoegdheid van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet geen grondslag voor het gebruik daarvan ten behoeve van permanente herplaatsing. 13.1. De Afdeling is van oordeel dat [appellant sub 2A] en [appellant sub 2B] niet aannemelijk hebben gemaakt dat de burgemeester misbruik heeft gemaakt van zijn lichte bevelsbevoegdheid. De burgemeester heeft in ieder geval sinds de bezwaarfase duidelijk laten weten dat de inbeslagname voor tijdelijke duur was. Ook in het besluit van 9 november 2021 wordt gesproken van een tijdelijke inbeslagname. [appellant sub 2A] en [appellant sub 2B] hebben hun standpunt dat de burgemeester de bedoeling had Rex en Max nooit aan hen terug te geven niet onderbouwd. De Afdeling constateert dat de honden inmiddels alweer enige tijd terug zijn bij [appellant sub 2A] en [appellant sub 2B]. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de burgemeester misbruik heeft gemaakt van de lichte bevelsbevoegdheid en in strijd met het specialiteitsbeginsel heeft gehandeld.

[...] Proportionaliteits- en subsidiariteitsvereiste van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet

[...] 15. De Afdeling is van oordeel dat de inbeslagname niet in strijd is met het proportionaliteits- en subsidiariteitsvereiste van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet. Weliswaar waren Rex en Max niet betrokken bij eerdere bijtincidenten uit 2017 en 2018, maar toen zijn door andere honden van [appellant sub 2A] en/of [appellant sub 2B] personen verwond en schapen gedood. Het opgelegde aanlijn- en muilkorfgebod dat zag op andere honden werd door [appellant sub 2A] en [appellant sub 2B] ook niet nageleefd waardoor dwangsommen zijn verbeurd. Gelet op deze eerdere gebeurtenissen en op het gedrag van [appellant sub 2A] en [appellant sub 2B] in het verleden heeft de burgemeester zich redelijkerwijs op het standpunt kunnen stellen dat het inzetten van minder ingrijpende maatregelen dan inbeslagname onveilig en niet toereikend zou zijn geweest. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Verkeer

JnB 2025, 759

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3220](#)

Dienst Wegverkeer (RDW).

Kentekenbewijzenrichtlijn 3 lid 1, 4, 9

Wegenverkeerswet 1994 (Wvw 1994) 43e

WEGENVERKEERSWET. KENTEKENBEWIJS. Afwijzing verzoek om de op een Duits kentekenbewijs vermelde CO₂-uitstoot van 179 gr/km over te nemen in het Nederlandse kentekenregister. I.c. wordt geoordeeld dat CVE Holding zich terecht op het standpunt stelt dat uit artikel 4 van de Kentekenbewijzenrichtlijn en de door haar genoemde arresten volgt dat de RDW in beginsel gehouden is om een voertuig op basis van een geharmoniseerd kentekenbewijs in te schrijven. Maar de RDW heeft zich ook met juistheid op het standpunt gesteld dat hij niet gehouden is om onder alle omstandigheden zonder controle het geharmoniseerd kentekenbewijs te erkennen. Er kan sprake zijn van een bijzondere situatie. Verwijzing naar arrest Hof van Justitie van 24-01-2019 en ABRS 20-07-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2083](#). In geval van onduidelijkheden, twijfel of ontbrekende gegevens zal de RDW navraag doen bij de buitenlandse instantie. Niet in geschil is dat CVE Holding bij de herregistratie een geldig geharmoniseerd kentekenbewijs heeft overgelegd. De Afdeling volgt CVE Holding in haar standpunt dat het hier uiteindelijk gaat om de vraag of de vermelde CO₂-uitstoot evident fout was. Naar het oordeel van de Afdeling is de RDW er niet in geslaagd om dat aannemelijk te maken. Gegrond beroep.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2025, 760

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3153](#)

minister van Asiel en Migratie.

Richtlijn 2011/95/EU 15 c

ASIEL. De minister heeft niet deugdelijk gemotiveerd dat in Jemen geen sprake is van de meest uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in een gewapend conflict zo hoog is dat een burger die terugkeert alleen al door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op ernstige schade. De minister moet een nieuwe beoordeling in het kader van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn verrichten aan de hand van alle relevante en actuele omstandigheden in Jemen. Daarbij is relevant dat er een nieuw algemeen ambtsbericht van april 2025 over Jemen is.

Bij deze uitspraak heeft de Afdeling een [persbericht](#) ("Minister van Asiel en Migratie moet opnieuw situatie in Jemen beoordelen") uitgebracht.

JnB 2025, 761

MK ABRS, 14-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3180](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 55 lid 2

Awb 6:22

ASIEL. Ook in asielprocedures biedt artikel 55, tweede lid, van de Vw 2000 onvoldoende wettelijke grondslag voor het zonder toestemming onderzoeken van mobiele telefoons. De rechtbank heeft terecht overwogen dat niet is gebleken dat appellant is benadeeld door deze onzorgvuldige voorbereiding. Tussen partijen is niet in geschil dat uit het besluit niet blijkt dat daarin informatie is gebruikt die door het uitlezen van de mobiele telefoon van appellant is verkregen. De rechtbank is dan ook terecht tot de conclusie gekomen dat het gebrek gepasseerd kan worden met toepassing van artikel 6:22 van de Awb.

JnB 2025, 762

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3205](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 10 lid 1

ASIEL. Intrekking afgeleide verblijfsvergunning asiel voor verblijf bij echtgenoot met terugwerkende kracht. De minister voert tevergeefs aan dat zij bij het betrekken van mogelijke financiële gevolgen van de intrekking bij haar evenredigheidsbeoordeling moet treden in de toepasselijkheid en uitleg van wet- en regelgeving buiten haar bevoegdheidsgebied, in dit geval dat van de Belastingdienst/Toeslagen of de gemeente die belast is met de uitvoering van de Participatiewet.

[Naar inhoudsopgave](#)

MVV

JnB 2025, 763

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, 03-07-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:11692](#)

minister van Asiel en Migratie.

EVRM 8

MVV. Mvv-aanvraag gezinshereniging voor ouders en minderjarig broertje en zusje in Gaza. Gelet op de huidige situatie in Gaza en het risico dat verzoekers lopen is zwaarwegend spoedeisend belang aanwezig. Ook kan sterk getwijfeld worden aan de rechtmatigheid van het bestreden besluit, dus heeft het beroep redelijke kans van slagen. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom referent niet onder het jongvolwassenenbeleid valt en waarom geen sprake is van bijkomende elementen van afhankelijkheid. De gemaakte belangenafweging wat betreft het broertje en zusje van referent is ten onrechte in het nadeel van referent uitgevallen. Verzoek om voorlopige voorziening toegewezen, verweerder dient zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen twee weken, mvv's te verstrekken aan verzoekers.

[Naar inhoudsopgave](#)

Regulier

JnB 2025, 764

MK ABRS, 11-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3166](#)

minister van Asiel en Migratie.

Richtlijn 2003/86 17

EVRM 8

Awb 4:84

REGULIER. Verblijf bij Nederlandse partner. Middelenvereiste. De minister moet in haar nieuwe besluit in het kader van artikel 17 van de Gezinsherenigingsrichtlijn, de Unierechtelijke evenredigheidsbeoordeling en haar beoordeling in het kader van artikel 4:84 van de Awb betrekken wat de overkomst van betrokkene naar Nederland voor de gezondheid van referent kan betekenen. Bij de beoordeling van het economisch belang in haar belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM moet zij betrekken dat de overkomst van betrokkene mogelijk zal leiden tot een vermindering van de zorgkosten. Zij mag hierbij nog wel een eigen gewicht aan die gebeurtenissen toekennen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2025, 765

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 10-07-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:12454](#)

minister van Asiel en Migratie.

Richtlijn 2001/51/EU 3 lid 2 e, 4

RICHTLIJN LANGDURIG INGEZETENEN. Prejudiciële vragen aan HVJEU over de zoekjaarvergunning. Er zijn aanknopingspunten om aan te nemen dat het verblijf op grond van een zoekjaarvergunning niet als een verblijf “uitsluitend om redenen van tijdelijke aard” kan worden aangemerkt.

1. Moet artikel 3, tweede lid, aanhef en onder e, van de Richtlijn langdurig ingezetenen zo worden uitgelegd dat het verblijf op grond van een zogenaamde zoekjaarvergunning op grond van artikel 25 van de Studierichtlijn niet is aan te merken als verblijf uitsluitend om redenen van tijdelijke aard zoals bedoeld in eerstgenoemde bepaling?
2. Moet artikel 4 van de Richtlijn langdurig ingezetenen zo worden uitgelegd dat het verblijf op grond van een zoekjaarvergunning in volle omvang meetelt voor het volmaken van de vijf jaar? Of is er aanleiding om het verblijf slechts voor de helft mee te tellen zoals in het geval van een verblijfsvergunning in verband met een studie of een beroepsopleiding?
3. Is voor het antwoord op de eerste en tweede vraag nog relevant of de derdelander feitelijk reeds in het bezit is gesteld van eerst een opvolgend Unierechtelijk verblijfsrecht op grond van de Gezinsherenigingsrichtlijn en vervolgens een nationaal rechtelijk verblijfsrecht voor onbepaalde tijd die niet uitsluitend om redenen van tijdelijke aard zijn?

[Naar inhoudsopgave](#)

Schengen

JnB 2025, 766

MK ABRS, 16-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3254](#)

minister van Asiel en Migratie.

Schengengrenscore (2016/399/EG) 6

De SIS II-verordening (1987/2006/EG) 24

De SIS III-verordening ((EU) 2018/1861) 1, 21, 24, 65

Vw 2000 67a

SCHENGEN. Prejudiciële vragen aan HvJEU. Deze verwijzingsuitspraak gaat over de vraag of en, zo ja, in welke gevallen een beslissingsautoriteit van een lidstaat een vreemdeling mag signaleren in het Schengeninformatiesysteem met het oog op de weigering van toegang en verblijf, als die autoriteit van oordeel is dat die vreemdeling een al dan niet potentiële bedreiging vormt voor de openbare orde van die lidstaat.

Vraag 1

Moet artikel 24, tweede lid, van de Verordening (EU) 2018/1861 aldus worden uitgelegd dat het een limitatieve opsomming geeft van de situaties waarin een lidstaat op grond van artikel 24, eerste lid, aanhef en onder a, van de Verordening (EU) 2018/1861 een vreemdeling mag signaleren in het SIS met het oog op de weigering van toegang en verblijf?

Vraag 2

Als de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 24, eerste lid, aanhef en onder a, van de Verordening (EU) 2018/1861 aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een signalering in het SIS door een lidstaat met het oog op de weigering van toegang en verblijf van een vreemdeling op grond van het feit dat deze lidstaat tot de slotsom is gekomen dat die vreemdeling een potentiële bedreiging vormt voor de openbare orde?

Vraag 3

Als de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, welke aspecten kunnen een rol spelen bij de invulling van het begrip ‘bedreiging voor de openbare orde’ uit artikel 24, eerste lid, aanhef en onder a, van de Verordening (EU) 2018/1861, gegeven de ruime beoordelingsmarge van de beslissingsautoriteit? Kan bij de invulling van dat begrip bijvoorbeeld een rol spelen of er al dan niet sprake is van een verdenking van een strafbaar feit, de vraag of grondrechten als de vrijheid van meningsuiting in het geding zijn, de maatschappelijke context waarbinnen de gedragingen plaatsvinden en de evenredigheid van een signalering in het SIS?

Bij deze uitspraak heeft de Afdeling een [persbericht](#) (“Prejudiciële vragen over signalering in het Schengeninformatiesysteem”) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)